

Sygn. akt II CSK 565/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku S. T.

przy uczestnictwie J. B., Ł. P. S., G. B., H. B., W. B., D.

C., J. I., M. I., S. J. , A. K. , B. K. , Skarbu Państwa - Starosty K., M.S., Z. S., D. T.,

B. T., M. T., S. T. i R. Z.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 stycznia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania Ł. P. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 października 2015 r. Sąd Okręgowy w K., poza sprostowaniem z urzędu oczywistej omyłki w postanowieniu Sądu pierwszej instancji, oddalił apelację uczestniczki postępowania Ł. P. S. od postanowienia Sądu Rejonowego w O. z dnia 17 listopada 2014 r., którym zostało stwierdzone nabycie przez zasiedzenie przez wnioskodawcę S. T. i D. T. do wspólności ustawowej małżeńskiej prawo własności nieruchomości, szczegółowo opisanej w uzasadnieniu postanowienia. Podstawą prawną orzeczenia było spełnienie przez wnioskodawcę i jego żonę przesłanek zasiedzenia nieruchomości określonych w kodeksie cywilnym. Rozstrzygnięcie to zostało akceptowane przez Sąd drugiej instancji, który po rozpoznaniu apelacji uczestniczki postępowania uznał za prawidłowe co do ustaleń faktycznych i ocen prawnych postanowienie Sądu Rejonowego.

W skardze kasacyjnej uczestniczka postępowania Ł. P. S. zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie zaskarżonym postanowieniem przepisów prawa materialnego, tj. art. 172 w związku z art. 336 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie wskutek uznania, że wnioskodawca posiadał nieruchomość będącą przedmiotem zasiedzenia poczynwszy od dnia 30 czerwca 1970 r. i posiadanie to miało charakter samoistny. Naruszenie przepisów postępowania dotyczy art. 234 w związku z art. 233 k.p.c. przez jego nie zastosowanie ze względu na uznanie nie obalenia przez skarżącą domniemania określonego w art. 336 k.c. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia w części oddalającej apelację i oddalenie wniosku, ewentualnie uchylenie w tej części zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z zasądzeniem kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pełnomocnik uczestniczki powołał się na oczywiste uzasadnienie skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Jednakże wbrew wyraźnej dyspozycji zawartej w art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie sporządził odrębnego uzasadnienia tego wniosku, uznając wadliwie, że wystarczy argumentacja dotycząca podstaw kasacyjnych i ona zastąpi wniosek o przyjęcie skargi

do rozpoznania. W rezultacie sformułowanie tak skonstruowanego wniosku ograniczyło się do wskazania, że zarzuty podniesione w skardze są oczywiście uzasadnione. Jednocześnie, cała niewielka treść skargi nie pozwoliła stwierdzić, aby zaskarżone orzeczenie było wadliwe w jakimkolwiek innym zakresie.

Pełnomocnik uczestniczki nie zauważył a przez to pominął liczne, znane orzeczenia Sądu Najwyższego, w których w ciągu wielu lat utrwaliło się rozumienie znaczenia oczywistości skargi kasacyjnej, jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia prawomocnego orzeczenia sądowego. W orzecznictwie tym oraz w doktrynie zostało wyjaśnione, jakie okoliczności winno się wskazać, aby można było przyjąć, że już na pierwszy rzut oka widoczne jest tak rażące naruszenie stosownych przepisów prawa materialnego i/lub przepisów postępowania cywilnego, że bez szczegółowej analizy prawnej należy przyznać rację skarżącemu i przyjąć skargę kasacyjną. W piśmie procesowym pełnomocnika uczestniczki żadnych takich elementów nie dało się odnaleźć, a nie mają one stanowić przedmiotu domysłów, więc nie można uznać, że zostały spełnione przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało orzec jak w postanowieniu.

aj

l.n